

ABRIL 2007

DE MONGÒLIA A ISTANBUL. Una travessa amb bicicleta

El proper dijous dia 19 sortirà al mercat el llibre *De Mongòlia a Istanbul. Una travessa amb bicicleta d'Imma Molist*. El llibre explica el viatge amb bicicleta d'una parella de Manlleu (Osona) a través del continent asiàtic. La seva peculiar forma de viatjar, i el context històric en què ho van fer converteixen l'obra en el testimoni d'un temps condemnat a desaparèixer, i d'una gent que viu la vida amb senzillesa i dignitat.

L'acte de presentació tindrà lloc el dia 19 d'abril a les 21:00 h a l'Auditori de Caixa Manlleu a Manlleu, al carrer del Pont, 16-18.

Està prevista una altra presentació a Barcelona el dia 10 de maig a les 18:30 h a la llibreria Altair, Gran Via, 616.

L'edició del llibre s'ha dut a terme amb la col·laboració de l'Ajuntament de Manlleu i el Grup Excursionista de Manlleu.

EL LLIBRE

De Mongòlia a Istanbul. Una travessa amb bicicleta d'Imma Molist.

El llibre explica la història d'en Pep i l'Imma, una parella de Manlleu (Osona), que un bon dia decideixen deixar la feina, la família, els amics... i inicien un viatge pel continent asiàtic amb bicicleta.

Comencen pedalant a les estepes mongoles, baixen cap a Xina i entren al Tibet, d'on són expulsats per les autoritats xineses. Aquest fet els obliga a canviar la ruta inicial i a desviar-se cap a Laos i Tailàndia. Alguns problemes burocràtics els impedeixen seguir pedalant i han de volar a l'Índia. Aquí, altre cop amb la bicicleta, visiten el Sikkim, creuen la plana del Ganges i contempen les bel·leses del Rajasthan. Entren al Pakistan, i tornen altra vegada a la Xina on travessen el desert de Taklamakan. Després de viatjar per algunes de les antigues repúbliques soviètiques entren a l'Iran. Pedalen pel Kurdistan iranià i turc i acaben finalment a Istanbul. Durant aquest temps han viscut peripècies de tota mena, des de tempestes de sorra al desert, fins al casament d'un amic hindú; han passat fred, calor, gana i també por; els han apedregat però també els

han acollit amablement a tots els països; han dormit en mesquites, temples hindús, budistes i sikhs... i sobretot han conviscut amb la gent, han palpat l'opressió i la por als seus governs, la duresa de la seva vida, però també la seva felicitat.

El resultat, un any i mig de viatge, més de 31.600 quilòmetres dalt de la bici i un munt de records i experiències que mai no oblidaran. Són els records d'un món que s'acaba, que canvia acceleradament a ritme de globalització i de turisme de masses.

FRAGMENTS DE L'OBRA

«Els ulls se'm neguen quan veig els nens corrent al nostre costat, corren per acomiadar-nos i dir-nos gràcies. Gràcies, de què? No els hem fet cap regal, no els hem donat res, només hem rigut amb ells.

M'agradaria quedar-me més dies, voldria deturar el temps, sé que si hi romanguéssim més dies ploraria encara més. Aquests nens amb la seva mirada, la seva rialla, quan ens miraven de reüll al pregar simulant estar atents. Aquest país m'entristeix, en canvi ells tenen la capacitat de riure.»

«Quan obrim la porta, quasi d'una empenta, una dona tota grassa carregada d'una immensa maleta i seguida del seu rodonet fill entren, l'índia sense quasi mirar-nos, obre la maleta i ens diu que ve a dutxarse. Deu ser una convidada, endavant senyora. És tota una donassa a punt d'una gran celebració.»

«És fosc, el xicot ha vingut a recollir-nos altra vegada, ara però amb un luxós tot terreny conduït per un seriós individu. Sento una sensació estranya, actuar en contra de les normes del país, no m'entusiasma, però en el fons m'interessa més del que em pensava. Potser és aquesta necessitat de descobrir la realitat en totes les seves formes, la vida de la gent, tot allò que desconec.»

«Sento una respiració profunda, de desig, a cau d'orella i una mà que em toca l'espatlla, el primer que deu haver ensopegat; li vento un cop amb el colze i crido. Ningú s'ha mogut, que no he cridat? Deu haver estat un crit apagat, un crit en la imaginació.»

«He agafat el son profund, quan de sobte m'he despertat mig astorada, com si no pogués respirar. En

Pep i els dos francesos fa estona que intenten cobrir-se. El vent torna a ventar, però aquesta vegada amb la força de mil dimonis, tot és pols. Cada vegada és més fort, tinc una tos irrefrenable, començo a espantar-me, ens tapem amb la funda de cotó, és irrespirable, tinc la sensació que m'ofego, que s'acaba l'aire, la pols és espessa, sembla que es

pugui tallar. Em poso nerviosa, respiro amb força però encara és més terrible. Les branques dels arbres ens comencen a acariciar, unes carícies brusques, branques que es peten i ens colpegen en caure. Temo que un d'aquests arbres es trenqui i caigui amb tot el seu pes damunt nostre. No hi podem fer res, no hi ha cap amagatall prop nostre.»

CAN TIBALI

Divendres 4 de maig de 2007

Pel·lícula:

**ESCALADA EN SOLITARI
AL MORRO DE L'ABELLA**

Projecció:

DE MONTGERRAT A L'HIMALAIA

A càrrec de Miquel Casas

Lloc: Rocòdrom CAN TIBA-LI
Psg de Ter 25 Manlleu
(al costat del camp de futbol)
A 2/4 de 10 del vespre

 Ajuntament de Manlleu

MUNTANYES DE PRADES

VOLTA A LA VALL DE CAPAFONS

Us volem donar a conèixer un itinerari poc conegut. Va ser a principis de desembre. Com que teníem tres dies volíem practicar la nostra passió: caminar i descobrir terres. Vam pensar que les muntanyes de Prades podien ser un bon lloc, així que vam estendre el mapa sobre una gran taula i vam començar a imaginar-nos una volta possible, mentre ressegüiem camins amb el dit i ens apuntàvem totes les possibilitats. Vam trobar una volta adaptada a les nostres limitacions quant a hores de camí, llocs per dormir i dies disponibles. Ara era qüestió de posar-la a la pràctica.

El dia 8 de desembre a les 7 h ens trobàrem els tres components de la sortida: en Pep Coma, en Pere Dot i en Joan Ballestar amb el cotxe, amb molta il·lusió, la motxilla plena i la nostra nova ressenya.

Sortirem de Manlleu i vàrem passar per la c-17 la AP-7 i la AP-2 fins la sortida nº9, a Montblanc. El compte quilòmetres marcava 172 km i el rellotge les 9 h.

Aparcarem a l'estació del tren, des d'allà, es veu una arcada de la muralla que invita a entrar al poble. i així ho vam fer. Comprarem un diari per complaure el vici de llegir i esmorzarem calent en un bar. Allí mateix, tot xerrant amb gent del poble, ens van dir que ho portàvem ben apuntat, anàvem pel bon camí. Però som-hi, que encara no em caminat!

Són les 9:45 h sortim del poble pel camí del GR7-1 direcció a Rojals, un parell de jubilats ens acompanyen fins el PAS DE LA VALL. És una gola oberta per l'erosió i un riu petit d'aigua transparent. Seguim les marques vermelles i blanques. De primer planeja i poc després ja s'enfila cada cop més fins que hem de serpentejar per superar uns cingles. En aquest tros trobem la FONT DE L'ANNA amb una inscripció que diu: val més una gota de saviesa que un mar de fortuna. Fa referència a que a l'estiu hi fa molta calor i la font raja poc. Un cop a dalt

(són les 12:30 h) trobem ROJALS i el travessem en direcció oest, ja des d'aquesta alçada i a la llunyania, a sobre d'un turó, veiem el refugi dels Cogullons (Tel: 630 604 646). El camí segueix ben marcat i seguim el GR que ens portarà al refugi, petit i talment com un niu d'àligues, molt airejat. Però estava tancat! Són les 13:30 h, potser és d'hora. Encara que ho trobem estrany. Uns dies abans vàrem trucar i ens van dir que hi seriem ben acollits. Enguegem el mòbil i resulta que ens busquen per dir-nos que un familiar del guarda del refugi s'ha mort, i que no pujaran a obrir. Ens proposen l'alternativa d'anar a la casa de LA BARTRA, a ½ hora de camí. A cinc minuts, i per sota el refugi hi ha un dipòsit d'aigua molt gran i un cartell a la cruïlla que anuncia les diferents direccions. Seguim direcció a LA BARTRA (977

264 016). Són les 15 h. És una casa reconstruïda per fer estades espirituals. La família que la va recuperar fa cursos de Tai-txi, gent molt amable, oberta i acollidora. Tenen habitacions per a parelles i una altra de gran destinada a ser refugi. Allí vam sopar, dormir, esmorzar i xerrar molt amb la gent que hi feia estada. Tots sorpresos de què hi anessin a dormir uns excursionistes. Per cert, el menjar també està fet d'una manera acuradament naturista i també hi vam dormir molt bé.

Dia 9 sortida de LA BARTRA a les 7:30 h tornem al refugi dels Cogullons per recuperar el camí del GR7-1 direcció a la MOLA DELS QUATRE TERMES, poc abans trobem "com és natural" l'antiga TAULA DELS QUATRE BATLLES a on es reunien per discutir temes comarcals (suposo). Ja fa molt de temps d'això, ara sembla que cada municipi vagi a la seva.

Són les 8:55 h, el terreny és tal com pensàvem: diferent, amable, clar i serè en aquest fresquet matí de desembre. Passem per una font, la del MAS DEL PAGÈS a les 10:05 h. Una parada ve de gust per després enfilem cap el TOSSAL DE LA BALTASANA, mirador important de Prades. Anem per bon camí. Encara que lluny, Prades és a la vista, i cap allà baixem. Ja a Prades són les 11:00 h del matí i trobem que és dia de

mercat, la plaça esta plena de parades, quasi ni es veu la gran bola típica de la font. Busquem un bar per menjar i observar la gent del poble. Parlem amb una iaia que coneixia la contrada i quan va saber d'on veniem ens va explicar que allà als Cogullons antigament i havia quatre cases i vuit forns, suposem que de pa. Marxem de Prades a les 11:50, però compte, que aquí canviem de direcció i de GR. Girem cap a l'est i seguim el GR65-5, també molt ben marcat, passem per LA COVA DE VIDRE que està ja als afores de Prades. Després de passar per boscos poc frondosos, amb pujades i baixades curtes i també trossos planers, en aquest tros, veiem a l'altra banda de la vall el camí que hem resseguit el matí. Estem donant la volta al poble de CAPAFONS que es veu dalt d'un turó, al fons de la vall. A l'antigor, la gent de LA RIBA, que és el poble que fa de porta d'entrada a la vall, indicava als visitants forasters: entreu cap a fons! I allí al fons trobaven un poble al qual li ha quedat aquest nom.

Ara el camí és planer amb lleugera pujada, el terreny pelat de vegetació. Creiem que a l'estiu ha de ser una

caminada amb massa pes de sol. Arribem a una cruïlla molt assenyalada a prop del cim de la MUSSARA. Hi arribem a les 14:10h. En aquesta cruïlla és bo de menjar-se una poma i contemplar la magnífica vista de tot el Tarragonès, de nord a sud, i a l'est fins a l'infinit que és la sensació que dona quan veus el mar que s'uneix amb el cel, allà a l'horitzó. En aquest punt, com hem dit molt ben assenyalat, ens passem el GR7 fins al poble de MONT-RAL, hi arribem a les 16 h.

Dins aquest poble es troba el refugi RECASSENS (977 846 100), i si pugem al pati de l'església i mirem al nord podrem veure els COGOLLONS i LA BARTRA. El REFUGI DE RECASSENS està menat i ambientat en el món de l'escalada, prop d'allí, hi ha unes parets que diuen que són molt atractives per aquest esport. Aquest refugi, pels que fan ruta no és un encant, l'ambient d'escalada va a dormir tard i es lleva també tard, cosa contrària als que caminen moltes hores.

Dia 10 Sortida del refugi a les 9:15h. L'anada cap a la Riba pel GR7 transcorre ja entre camps de conreu, alguns nous i d'altres vells i

abandonats, però hi ha un tros molt localitzat en començar la baixada cap a la Riba que sorprèn, són uns blocs de pedra irregulars molt grans caiguts d'algun lloc, mal posats formant passadissos i forats inesperats. També ens va sorprendre l'arribada a la RIBA 12:30h. hi han molts molins antics i un de nou immens, modern, convertit en una fàbrica de cel·lulosa de marca molt famosa (de segur que tots hem fet servir algun dels seus productes). I travessem el poble, ens dirigim a VILAVERD per una carretera molt antiga i oberta a la circulació. La iniciem per sota d'una immensa autopista que només fa ombra, a VILAVERD 13:45h. deixem les senyals de GR7, travessem el poble i la carretera nova. Agafem la carretera antiga i tallada al trànsit fins a MONTBLANC 14:15h.

A partir d'aquí deixem la ruta lliure per la tronada, però us hem de dir, que a Montblanc fan uns menús per llepar-se'n els dits. Bon viatge i salut!

Joan Ballestar i Argemí

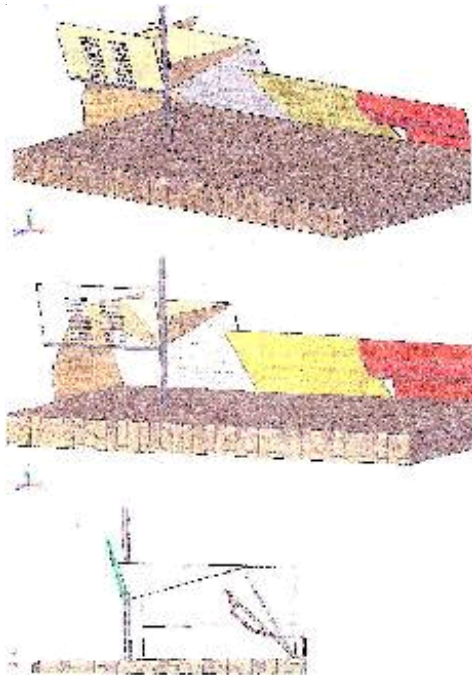

Ampliació del rocòdrom Can Tiba-li.

El GEM vol ampliar el rocòdrom a fi de poder atendre al gran nombre d'escaladors d'aquesta modalitat que vénen de diferents entitats, ja que en aquest moment l'espai que es disposa s'ha fet petit.

Projecte:

II Curs d'iniciació a l'escalada en bloc per a nens i nenes.

Aquest any el Gem ha organitzat el primer curs d'iniciació a l'escalada. L'activitat es realitza al rocòdrom Can Tiba-li, dilluns, dimarts i dimecres en horari extraescolar.

El curs té una durada d'octubre a juny i una hora a la setmana. Actualment hi ha tres grups amb un total de 20 alumnes. El proper curs (2007 – 2008) es farà un nou curset d'escalada, extensible a totes les entitats.

- Centre de tecnificació d'escalada a Can Tiba-li

El proper mes de setembre està previst que tots aquells escaladors que vulguin millorar el seu nivell, podran disposar, prèvia sol·licitud, d'un preparador físic i d'un escalador d'alt nivell.

Cicle de projeccions al rocòdrom Can Tiba-li.

És realitzaran cinc projeccions al llarg d'aquest any. Totes aniran a càrrec d'alpinistes i excursionistes que pertanyen a la VI Vegueria. Aquest cicle de projeccions té l'objectiu de donar a conèixer activitats rellevants que es realitzen en la nostra vegueria, i al mateix, temps animar a tothom a presentar les seves vivències en el món de la muntanya.

Les projeccions que es portaran a terme són:

- 1r. Del Morro de l'Abella al gel de Gavarnie passant per Cavorques (Eduard Sallent).
- 2n. De Montserrat fins a l'Himàlaia (Miquel Cases).
- 3r. Quatre mesos amb bicicleta per Àfrica (Imma Molist i Pep Costa).
- 4t. Escalant per Àsia (Jordi Serrat).
- 5è. Barranquisme Illa de la Reunió. (Jordi Muntanyà).

Dismi

Prepirineu - Serra de Sant Joan - Sector Central

Una via assequible en un paratge molt tranquil.

Aproximació: Des d'Organyà prenem la carretera cap a Montanisell. Un cop arribem al poble es pren la pista que continua direcció Bòixols durant uns 3 km. Arribem a un coll on hi ha una bona esplanada per deixar el cotxe. Des d'allà agafem un caminet amb rastres de pas que ens porta en direcció a la paret (30 minuts). A l'inici hi ha una fita i es veuen uns quants parabolts des del peu.

Observacions: Els llargs L3 i L4, o L4 i L5 es poden empalmar. Roca de mala qualitat al primer llarg, i el segon és una mica herbós. El 6a del tercer llarg, si es vol, s'hi pot posar un *friend* a la fissura.

El 6b del quart llarg és un pas amb bona presa i ben protegit.

En el 6a del cinquè llarg hi ha una cinta llarga que es pot xapar abans de fer el pas. L'últim llarg, per mi, és el més maco de tota la via. Comença cap a la dreta, amb un petit ressalt, i més amunt et trobes una placa fina d'adherència seguida d'una de vertical amb ròmols. S'arriba al final de la via amb un bon regust de boca.

Dificultat: 6b, MD+

Dificultat màxima

obligada: V+

Desnivell: 225 m

1ª. Ascensió: 21-09-2003

Oberta per: J.G.Coca, J.Canellas, J.Canas, X.Escribà, Natxo i M.Doria.

Horari: 3 h

Orientació: Sud

Via equipada amb parabolts

Material: 15 cintes exprés opcional algun *friend*.

Descens: Caminar cap a l'est fins a trobar una primera canal, marcada amb una fita. Es pot baixar per aquesta canal, cal fer un ràpel de 20 m. Però la millor opció és continuar fins la següent canal, (100 m més endavant i sense fita) que es baixa molt bé caminant. Seguir recta avall fins arribar a la pista, llavors la seguim fins al cotxe.

Enric

Diumenge, 27 de maig de 2007

CAMINADA

MANLLEU - L'ESQUIROL - CABRERA

HORA SORTIDA
LLOC
INSCRIPCIONS

entre les 7 i les 8 del matí
Plaça Fra Bernadí
a la sortida

22 Km.

La tornada des de Cabrera a Manlleu serà lliure o agafant l'autobús de línia regular al Pont de la Rotllada a 2/4 de 6 de la tarda (preu segons tarifa vigent)

GRUP EXCURSIONISTA MANLLEU

Gem@manlleu.lamalla.net
Plaça de Dalt Vila, 1
Teléfon 938516269
08560 Manlleu

